

лѣмъ нуждѣ за водѣ, Во Ветуліѣ бѣдствіе-то было ужасно, и наконецъ мнозина искали подобрь да ся прѣдадѣтъ, нежели да погынѣтъ отъ жадѣ. Было положено да чакатъ още пять дни; и ако въ продълженіе на това время Богъ не имъ подаде помощь, да прѣдадѣтъ крѣпость-тѣ на непріятеля.

Въ градъ Ветуліѣ живѣяла една благочестива и прѣ-красна вдовица, по имя Іудіѣѣ, която сторила намѣреніе да спаси града. Тя не обадила никому намѣреніе-то си, но само просила граждане-тѣ, да ся молятъ поприлежно Богу за неѣ. Послѣ си съблѣкла печалны-тѣ дрехы, които още носила, жалѣѣщи мѣжа си, накутила ся великолѣпно и отишла въ непріятельскыя станъ. Тамо ѣ прѣдставили Олоферну, комуто казала, че може да му покаже способъ, какъ да завладѣе града. При това тя просила само да ѣ бѣде позволено ней и на слугыніѣ-тѣ ѣ, която дошла съ неѣ, всѣкѣ заранъ и всѣкый вечеръ да излази изъ стана, за да си совършава молитвы-тѣ.

Олофернъ останѣлъ твърдѣ доволенъ отъ това прѣдло-женіе и заповѣдалъ на стражѣ-тѣ да не прѣпятствуватъ на Іудіѣѣ и на слугыніѣ-тѣ ѣ да излизатъ изъ стана заранъ и вечеръ. Той ся плѣнилъ отъ хубость-тѣ на Іудіѣѣ и отъ ума ѣ. На четвъртый день, подиръ нейно-то дохождане, той ѣ поканилъ на трапезѣ-тѣ си. Кога влѣзла тя въ шатера, Олофернъ ѣ казалъ: „сѣдни съ насъ, пій, яждь и весели ся!“—„О! истина, щѣ бѣдѣ весела!“ отговорила Іудіѣѣ: „никога въ живота ми не ми ся правили такыва почести.“ Олофернъ, обрадованъ отъ присутствіе-то Іудіѣѣно, пилъ по-вече отъ обыкновенно-то, такожде и служители-тѣ му. Подиръ трапезѣ-тѣ си разотихли всички, кой кѣдѣ щялъ; въ шатера никой не останѣлъ, освѣнъ Іудіѣѣ и Олофернъ, който ся былъ напилъ до толкосъ, чтото лежалъ безъ чувства на постелѣ-тѣ си. Іудіѣѣ ся приближила до него и казала со слъзы: „Господи Боже Израилевъ! укрѣпи мя въ тойзи часъ!“ Послѣ взела саблѣѣ-тѣ Олоферновѣ, която висѣла надъ възгла-